

१४ सर्गः हीचित्रं लक्ष्मणेनोचे रावणिश्च तिरोदधे । विच
कार ततो रामः शरान् संतत्रसुर्दिषः ॥ ३६ ॥

ज०म० हीचित्रमित्यादि । हीति विस्मये चित्रमाश्चर्यमिति लक्ष्मणे
नोदे उक्तं वदेर्भावे लिट् यजादित्वात्सम्भारणं रावणिः इन्द्र
जित् रावणस्यापत्यं अभीतदज् तिरोदधे अदृश्योऽभूत् ततः अद
र्शनानन्तरं रामः शरान्विचकार विचित्रवान् क्वविच्छेपे दिषतः
संतत्रसुः संत्रस्ताः ॥ ३६ ॥

भ० हीचित्रमित्यादि । ही विस्मये लक्ष्मणेन चित्रमिदं कर्मेत्युचे
रावणपुत्रइन्द्रजित् तिरोदधे मायया अदृश्यो जातः रावण
स्यापत्यमिति वाक्कायतइति णिः ततोऽनन्तरं रामः शरान्
विचकार विचित्रवान् क्वविच्छेपे दिषः संतत्रसुः संत्रस्ताः तूफल
त्यादिना विभाषया एत्वविधानादत्र तदभावः ॥ ३६ ॥

विभिन्नाजुघुरुर्घोरं जक्षुः क्रव्याशिनो हतान् ।
चुक्ष्योत व्रणानां रक्तं किन्नाश्वेलुः क्षणं भुजाः ॥ ४० ॥

ज०म० विभिन्नादित्यादि । शरैर्विभिन्नाजुघुरुः घोरं भीमशब्दं कृत
वन्तः घुरभीमार्थशब्दयोः क्रव्याशिनः शृगालादयो हतान्विन
ष्टान् जक्षुः भक्षितवन्तः लिख्यन्यतरस्यामित्यदेर्घसुः उपधा लोपः
खरिचेति चत्वं प्राणिनां शरैः कृतव्रणानां रक्तं चुक्ष्योत व्रणादि